

היכל הפרשה

להבין ולהשכיל ללמוד וללמד בהיכל הפרשה * גיליון 57 שבת מברכים אלול פרשת ראה תשפ"ו * 7660090@gmail.com

אלול .

ימי ההכנה לקבל פני מלכו של עולם באהבה ויראה וכתובה וחתימה טובה בספרן של צדיקים גמורים

הרבי הנועם אלימלך. רבי של תורה ויראת שמים מלמד אותנו בפרשת השבוע דרך ה' כראוי וכנכון, אלול'ל ר"ת איך לעשות ולללך ל'התנהג . ונוכל לומר שרמזו לנו בזה איך לעשות להתנהג ולללך בדרכי השם יתברך.

לכאורא אכשר לדרא ובדור שלנו יש כל כך הרבה הרצאות ועלונים וחנימונים, ובכל חוג ועדה יש כמה וכמה ראשים שכל אחד מהם מרבה מלל וכתבי קודש, רבבות כל שבוע. והכל כוללם יחד צועקים ומפרסמים ופורצים ומתפרצים עד כדי מנהג החצופים ופוצחים כתבם פיהם ולשון חרצובים, הכל לכבוד השם וחודש אלול ומעשה התשובה. ופוק חזי מאי עמא דבר, עולם כמנהגו נוהג. ולכל אחד יש רגשי אהבה ויראה שהוא מצליח לפרסם את שמו ומדמיין שהרבה מדברים ומגדילים שמו. אבל ההתעוררות לתשובה מאין תמצא, והסבירו זאת הרבי הנועם אלימלך ובספר היכל הברכה, מפני שבאמת מכוונים לשם השם, אבל ביחד עם זה כוונתם גם לחשיבותם, וזה מה ששומעי לקחם לומדים מהם עוצמה וחשיבות גאה וגאון.

ואני הק' נח גד במוהר"ד זצוק"ל נתעוררתי בתשובה והתחזקתי בלמדי בספר אש קודש של הרבי מפאסצנה הי"ד שכתב דברי יראת ה' מדם לבו הטהור כשסבל יסורים נוראים וכתבם באש קודש שנת תש"א. וזלה"ק המעורר לתשובה ואמונה בהשם:

ראה אנכי נותן לפניכם וכו' את הברכה אשר תשמעו וכו'.

כי איש הישראלי מחויב להאמין ולראות שהכל מידו ית', וקב"ה לא עביד דינא בלא דינא ח"ו, וחזן מזה שהוא יסוד ואחד מ"ג עיקרי האמונה כמ"ש אני מאמין באמונה שלימה שהבורא ית"ש גומל טוב למי שישמור מצוותיו ויעניש למי שיעבור על מצוותיו, אבל גם זה גורם להתחזקות ושמחה בשעת היסורין כמ"ש בתניא שע"י שבשעת יסוריו מכיר את עונותיו כי כל אחד מכיר את נגעי לבבו, ורואה למה הגיע לו עונש הזה אינו מתרעם ח"ו, ובטוח הוא בד' שכמו שענש אותו כן יטיב עמו כשישוב וכאב את בנו ירצה אותו ובזה מתחזק ומשמח עצמו.

וחזן מזה, היסורים הם הסתרת פנים, לכן כשרואה גם בהם יד ד' צדקתו ואמיתיותו, אז מעביר בזה את ההסתרה, ומגלה אותו ית' גם מתוך ההסתר וגם מתוך הדינים, וממילא כשההסתר עובר, אז נעשה חסד והתגלות אוד פניו ית'.

ואיך אפשר לומר על היסורים שהם הסתרת פנים, הא עמו אנכי בצרה, וגם הוא ית' סובל מיסורינו, רק האיש שח"ו אינו מקבלם בהכנעה ודומה לו שח"ו הם בלא משפט, הוא העושה את ההסתר וח"ו כאילו מסלק את הכביכול, וזה ראה אנכי נותן לפניכם וכו' את הברכה אשר תשמעו והקללה אם לא תשמעו, שתראה שהכל בצדק ודין, הברכה אשר תשמעו וכו', ובזה שתראה זאת תפעל שיהי' אנכי נותן לפניכם שהוא ית' נותן כביכול א"ע לנו ונעשה התגלותו לנו, ובחודש אלול שהוא התחלת ימי הדין אז דוקא נעשה אני לדודי ודודי לי.

טוב עין הוא יבורך

ראיה נכונה – מעשים ודברים ברורים הם ברכה, ומביאים ברכה

רְאֵה אֲנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה. אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת ה' הַיּוֹם. וְנִתְּנָה אֶת־הַבְּרָכָה !
רְאֵה נִתְּנִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַטֹּב .

כולנו משתמשים בפתגם אינה דומה שמיעה לראיה כולנו יודעים שכל בית הדין כשמגיע לפניו עדויות, הדבר הראשון בעדות חייב להיות שהעדים **ראו** ולא רק שמעו, וודאי שלא מעידים ברוח הקודש. עדים שיוחדו להעיד בקידושי אשה, ועומדים בחופה בסמיכות לזוג המאושר, לא מספיק ששומעים הרי את מקודשת לי, אלא הרב מסדר הקידושין אומר להם לראות בעיניהם את מעשה הקידושין. הסיבה לכך כי הראיה זה דבר כל כך ברור ואין הבנה ברורה יותר חזקה מראיה.

וכך הסברתי לתלמידים את המשנה ראה את המציאה לא קנה, ושואלת הגמרא למה ד' אמות שלו הנחשבים כחצירו, לא נחשבים כדי שיהיה לו לקנין, מתרצת הגמרא כי הוא התכוין לקנות בראיה ולא בקנין חצר ולכן לא קנה. ושאלו הרי חצירו של אדם קונה לו שלא מדעתו. ומתרצים שהוא רצה לקנות בראיה דווקא ולכן לא קנה. וצריך להבין הרי ראה את המציאה רוצה לקנות אותה בכל מצב, העיקר שתהיה שלו שהרי לא יודע אם ימצא אחרת, אז למה הגמרא אומרת שהוא התכוון לקנות דווקא בראיה.

ההסבר בזה: א. כי ראייה אצל האדם היא כל כך ברורה ולכן כשרואה משהו מיד מנכס את הדבר אליו כי הראיה בעינים מפעילה מיד גם את הראיה הדמיונית ומשוכנע האדם שבגלל שהוא ראה ראשון, וזה כל כך ברור אצלו, אז זה שלו! ולא רוצה בקנין אחר שמתפרש אצלו קנין חלש יותר מקנין הראיה. ב. כשאדם רואה מציאה ובא אחר והגביה, זה שראה את המציאה ראה ברור ללא שום טעות באבחון, שהשני עשה קנין בריא נכון וחזק במציאה ולא הוא, ובמחשבתו יודע את האמת הברורה שלא הוא עשה את הקנין.

וזה מה שמסבירים הראשונים על הפסוק שנכתב אחרי מתן תורה. 'וכל העם רואים את הקולות ואת קול השופר'. פרש"י: רואים את הנשמע, ומבאר באבן עזרא. טעם רואים את הקולות. כי כל ההרגשות מתחברות אל מקום אחד. דהיינו ראייה ושמיעה זה הרגשי חושי האדם שמתחברים יחד בהבנה ברורה שלו. ובספורנו, מחדד לנו את הפירוש, רואים את הקולות. כמו ולבי ראה. התבוננות בענין הקולות. והתבוננו מה לעשות. **ובס' העמק דבר**. רואים. שזכו להשיג לראות דבר נשגב ונעלה בקודש יותר ממלאך שאין כל האדם זוכה ויכול לראות. ומסכם הרלב"ג. ומסביר שכל החושים שבאדם הם כדי לגרות את מחשבתו ולהביא אותו להבנה נכונה וברורה ללא דמיון ותיאור נלוים.

ולכן אומר הנביא ומתוק האור שהאור מורגש רק בראיה והוא חזק מאוד כמו המתיקות שהיא מורגשת חזק בחוש הטעם, ולכן התורה הדגישה שנתנית התורה הק' שנאמרה מפי הקב"ה והם שמעו דברי אלוקים חיים היוצאים מפי הקודש וקבלו אותה עם ישראל ברורים ומובנים והיה מאיר ומתוק להם. ולאחר ארבעים שנה אומר לנו הקב"ה תמשיכו להתמיד בלימוד התורה הקדושה והבנה נכונה שתהיה ברורה לכם כמו ראייה ממש ואין שמחה כמו הבנה ברורה ללא ספיקות וכמו שברכה זה דבר ברור וממשי וכן היפך הברכה. כך צריך ללמוד את התורה ובזה יושפע לכם שפע ברכה וחיים טובים.

וכך כותב הספורנו בפרשתינו: ראה. הביטה וראה שלא יהיה עניןך על אופן בינוני כמו שהוא המנהג בשאר האומות. כי אמנם אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה והם שני הקצוות כי הברכה היא הצלחה יותר מן המספיק ע"צ היותר טוב. והקללה היא מארה מחסרת שלא יושג המספיק ושניהם לפניכם להשיג כפי מה שתבחרו:

ומבאר לנו האור החיים הק' בטוב טעם את מהות ושורש המצוה ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וכו'. ונראה שהכוונה היא כי לפי שבא להבחירם בעולם העליון ולהמעט כל טובות עולם הזה, וכדי שיתאמתו אצלם הדברים צריך שהמוכיח יהיה בו ב' עניינים, א' שיכיר הכרה חושית בטוב העליון, והב' שהשיג השגת טוב עולם הזה וקניינו, כי אם המוכיח יהיה מושלל מקנייני עולם הזה לא יאמנו דבריו למשיגי טובת עולם הזה כי יאמרו אין אומרים למי שלא ראה יבא ויגיד שאם היה טועם טעמי הנאות גדולת העולם הזה וקניינו ותענוגיו לא היה ממאסו ובוחר בזולתו ובזה לא יטו אזנם לקבל דבריו, גם הבא להפליג בטוב עולם הבא לא יצדקו ולא יאמנו דבריו לשכל הטבעי כל שהוא עצמו אין דבריו אלא מפי האמונה והוא לא ראה ולא ידע,

ולזה אמר מושיע ורב האיש משה **ראה אנכי** פירוש אלי תראו ותצדיקו ותשכילו להצדיק הדברים, כי הוא השיג להכיר טוב עולם הזה כי היה גדול מאוד וגבור ומלך ועשיר גדול כאומרם ז"ל. ויפה דודי אף נעים, גם בטוב העליון הכיר כי עלה שמים וטעם טעם עליון, ואחר שהשיג הכרה חושית הכרת ב' דברים והשגתם אמר להם הדברים האמורים בענין כאשר אבאר, ואומרו ראה לשון יחיד כי ראייה זו כלן שוים בהכרתה כאיש א' שגלוי לכל השגת משה בעולם הזה ובעולם הבא:

ומבאר לנו בספר הק' העמק דבר מתפרש זה המקרא האיך תהי הברכה איש כמתנת ידו. לפי אופן מתנת ידו כך יהי שפע ברכה ממנו ית' ובמה תהי הברכה כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך. לפי הברכה שנתן לך עד כה בזה יהיה הברכה עתה. שהרי אין ראוי לברך למי שלא למד שיתברך בתורה או למי שאינו עוסק שיתברך בעשירות. וכמש"כ בס' בראשית מ"ח עה"פ ישימך אלהים כאפרים וכמנשה. אלא לפי ערך הברכה שנתן לו ה' אם בתורה אם בבנים אם בעושר יהי מבורך בכל מועד בשפע

הגליון לטובת נשמת הרה"ק רבי צבי הערש בהרה"ק רבי דוד מקאצק לאמז' צוק"ל נתבש"מ ג' אלול תרפ"ו
אחיו זצ"ל וחסידיו הקימו בשנת תר"ס את החסידישע שטיבל הראשון בתל אביב "קאצקע שטיבל" (חסידי קאצק-לאמז') שהיה בנשיאותו אני עוד הכרתי קאצקע חסידים שרידים מהמתפללים של שטיבל זה ואת אחד מהמייסדים. האדמו"ר האחרון מסטריקוב צוק"ל היה מאלה שנתנו חיזוק תמידי לחברי הקהילה הקוצקאית ומתפללי השטיבל, זכרונם לברכה. זיע"א ועכ"א

בס"ד . הננו להנגיש את השיעורים שנאמרו במסגרת היכל הפרשה להכנה טובה להבין ולהשכיל עניני העבודה

שיעורי הגה"ח רבי נח גד ויינטראב שליט"א

בעניני חודש אלול במערכת קול הלשון

מס' השיעור בתיקיה	כותרת	מס' מזהה	תאריך עברי	אורך השיעור
1	אלול. א. שיחת הכנה לחודש אלול מלמד אותנו הדרך הנכונה לקבל את פני חודש התשובה	33537806	כז' אב, תשפ"ב	00:25:27
2	אלול. ב. מלמד אותנו להשתמש נכון. בקירוב, בלדון לכף זכות, ובסיפורי צדיקים. עשרת ימי תשובה	33538123	כח' אב, תשפ"ב	00:31:27
3	אלול יו"ק ער"ח אלול תשפ"ב. הנהגת הרחמים והסליחות הלכה למעשה, עשרת ימי תשובה	33538130	כח' אב, תשפ"ב	00:41:06
4	אלול. ב' אלול תשפ"ב. התרעננות והתחדשות תמידית בעניני אלול, עשרת ימי תשובה	33539755	ב' אלול, תשפ"ב	00:34:38
5	אלול. ה. בכל העבודה של חודש אלול צריך להזהר מאוד שלא יהיה בבחינת אשר שנה ה', ולא תועבת השם. ספורנו, כלי יקר. פרשת שופטים, עשרת ימי תשובה	33545187	ח' אלול, תשפ"ב	00:32:53
6	אלול. ד. ביאור הפסוק ואהבו שוחרו מוסר, משלי, פרק יג, פסוק כד	33545191	ח' אלול, תשפ"ב	00:15:22
7	אלול. ו'. חיזוק בתפילה להתפלל ברור ובנעימה נכונה, עשרת ימי תשובה, ספר זוהר	33546020	ט' אלול, תשפ"ב	00:11:35
8	אלול. ז. הליכות חיים בהנהגות של בין אדם לחבירו, השייכים לכיבוד אביו ורבו, ובשורש מצוות הצדקה, עשרת ימי תשובה	33549650	טו' אלול, תשפ"ב	00:25:57
9	ט"ו אלול הוא יום סגולה מדהים המגלם בו בחינת יום הק' יום הכיפורים וחג הסוכות, סימן תרכד, סעיף ה, שולחן ערוך אורח חיים	33549869	טו' אלול, תשפ"ב	00:37:00
10	אלול ח. העבודה שבתפילה ואל תביאינו לא לידי נסיון ולא לידי בזיון, עשרת ימי תשובה, ספר סידור התפילה	34236917	יח' אלול, תשפ"ב	00:29:28
11	התעוררות בענין "ליתן דין וחשבון לפני כסא כבודך", אלול, ספר סידור התפילה	34237838	יט' אלול, תשפ"ב	00:13:07
12	אלול. מבאר היטיב א. מצוות הוכח תוכיח. ב. ענין מצוה לדון לכף זכות, עשרת ימי תשובה	34239018	כב' אלול, תשפ"ב	00:25:32
13	מחילה. מבאר היטיב מצוות המחילה ואופניה. -אלול פ"ב-, יום כיפור	34241669	כו' אלול, תשפ"ב	00:27:29
14	אלול!! עבודת הקודש אלול. במשנתו של הרה"ק מוהרנ"ג זצוקל מספרו הק' חיים ארוכים, עשרת ימי תשובה	38974798	כ' אלול, תשפ"ד	00:20:28
15	מנהגי חודש אלול. שיעור ושמועס בהלכות תשובה מספה"ק "התעוררות לקיום נכון במצוות התשובה", ראש השנה, ספר רמבם	41981827	טו' אלול, תשפ"ה	01:11:39
16	תקיעת שופר המצוה והרמז שבו הנוהג במשך כל השנה כולה. הלכות תשובה! פ"ג הל' ד', עשרת ימי תשובה, ספר רמבם	41984590	יז' אלול, תשפ"ה	00:28:08

שיעורים נפלאים המחזקים בעבודת ה' תשמעו ותהנו

בברכת התורה
מערכת היכל הפרשה

פרשת ראה במשנתם של הצדיקים

הרבי המאור ושמשי מלמד אותנו מהי מקור הברכה בנטיעה לצדיק ואיך צריך האדם להתנהג בזמן שנמצא אצל הצדיק, ובאמת אם האדם/החסיד מתנהג גם כך בביתו הרי זה משובח. רק לא לשבת בדד בבית ממש, וכן כשאדם/חסיד חוזר מהצדיק ואינו מתנהג כפי שלמד/התנהג אצל הצדיק הרי אז חבל על טרטור וטילטול הדרך. וזלה"ק:

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה כו' את הברכה אשר תשמעו אל מצות כו' והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלקיכם אשר מצוה אתכם היום וסרתם מן הדרך אשר כו' והדקדוק מבואר לעיני הכל למה לא קאמר את הברכה אם תשמעו אל מצות כו' ותו מה זה היום דקאמר אשר אנכי מצוה אתכם היום.

הכלל הוא העיקר הכל לבא לדרך השי"ת באמת הוא ע"י דיבוק חברים כדאייתא בפרק אבות קנין תורה, **אחד ממ"ח דברים שהתורה ניקנת בהם הוא בדיבוק חברים** וכבר פרשנו למעלה בפרשת מסעי הענין הזה באריכות האיך הוא דיבוק חברים, **ע"י נטיעה אל הצדיק הדור שבזה שמתאספין ביחד עדרת צאן קדשים אל הצדיק כל אחד נתבטל בפני חבריו בראותו מעלת חבריו בתורה ובמצות ומעש"ט ונעשה שפל בעיני עצמו וחבריו גדול ממנו ואוהב את כל אחד ואחד ורצונו וחשקו ותשוקתו לכנוס ממש בכל אחד ואחד מחמת שמחה ואהבה וזה הוא העיקר שיראה כל אחד מעלת חבריו וליבוש מפניו.** דהנה בהיותו כל אחד בביתו כל דרך איש ישר בעיניו ומחזיק בעצמו ללמדן גדול וחסיד ובעל מדות טובות לפי שאינו רואה בעצמו שמץ דבר מנהו ויצרו גדול ממנו וילך הלוך וגדול עד כי גדל מאד בעיני עצמו,

משא"כ בהתאסף ביחד אל הצדיק נופל כל השפלות ממנו ששם מוצא אצל הצדיק אנשים יראים ושלמים וגדולים בתורה ובמצות וצעירים ממנו לימים ומתאמצים בעבודת השי"ת. וכן זקנים בשנים ואעפ"כ המה נכנעים אל הצדיק, ומשתוקקים לעבודת השי"ת. וכן מוצא שם עשירים ואעפ"כ אינם הולכים אחר תאוות עוה"ז רק חביב בעיניהם עבודת השי"ת ונכנעים אל הצדיק. וכן מוצא שם עניים ואביונים ואעפ"כ לפי עניותם וצערם המה משליכים הכל ומפנים דעתם ומתאמצים לעבודת השם יתברך בשמחה ואהבה. והנה בראותו כל אלה בעיני פקחא אזי אפילו אם לבו כלב אבן ימס לבו בקרבו ונשבר לבו על שנים עשר קרעים לפני כא"ו ורצונו לכנוס ממש בכל אחד ואחד מחמת שמחה וזהו בדיבוק חברים,

{בנוסף לקנין של דיבוק חברים נכלל גם הצדיק עצמו} ומה גם בראותו להצדיק שנוסע אליו אז נופל עליו פחד ויראה ורעדה ונתבטל בעיני עצמו ונופל כל השפלות ממנו ואז יוכל לקנות לעצמו שכל וחכמה האיך ללמוד תורה באימה ויראה והאיך לעבוד להשי"ת באימה ויראה מק"ו, **שאם שנופל עליו פחד ויראה מפני הצדיק ומתבונן למה מתירא ממנו זאת הוא מפני גודל קדושתו ופרישתו עאכ"ו מפני ממ"ה הקב"ה אשר הוא קדוש ומשרתו קדושים.**

וזהו שפירשו מאמרם ז"ל את ה' אלקיך תירא לרבות ת"ח כי מזה היראה שמתירא מפני ת"ח הצדיק יוכל לבא ליראת ה' מק"ו כנ"ל וגם פירשו שזה פירוש מאמר חז"ל אין לגבי משה מלתא זוטרתא היא כי מכח שהיו יראים ביראה ופחד בראותם למשה רבינו ע"ה מזה ה' אצלם בנקל לירא מפני ה' מק"ו כנ"ל. והנה מכל הנ"ל יכול לבוא כל אדם לידי עבודת השי"ת באמת ולעשות מצות בשכל ואהבה ויראה ולהשתוקק לעבודת השי"ת אבל בלא זאת אינו יודע כלום מהו יראת ה' והיאך הם עבודות השם והיאך לעשות מצוה ביראה ובאהבה.

ועוד {סבה שניה תוספת על מה שלמדנו} תועלת גדול בהתאספם יחד אל הצדיק שבדור. כי ידוע שהנשמה נקרא נר כדכתיב נר ה' נשמת אדם ואמרו חז"ל למה צדיקים דומים לפני השכינה כנר לפני אבוקה ובהקבץ אסיפת צאן קדשים יחדיו אל הצדיק שבדור הרי מתרבים הנרות כי אינו דומה נר יחידי להרבה נרות ביחד שהרי אור הקדושה נתרבה ומייחד ודומה לאבוקה ואעפ"כ דומים לפני השכינה כנר לפני אבוקה ואז ממילא יוכל כל או"א מהם למשוך קדושה עליו ויכול אח"כ לידע היאך ומה לתת עצה בנפשו לעבוד את בוראו ביראה ובאהבה ושמחה לעסוק בתורה ובמצות בלהב אש שיהי' ע"י יחוד קוב"ה ושכינתא שהרי כל המצוה בפ"ע הוא שם הוי"ו ב"ה שהרי מ"צ הוא יו"ד ה"י בא"ת ב"ש ועם אותיות ו"ה מהמצוה הרי אותיות הוי"ו בכל מצוה וכשעושה המצוה בלהב אש ודבק בדביקות עד א"ס ב"ה הרי נעשה יחוד קודשא ב"ה ושכינתא כידוע.

ובהתאסף עדרת צאן קדשים ביחד אל הצדיק שבדור באופן הנ"ל אזי ממילא מברך ומתברך כל אחד ואחד מהם בכל מה שצריך ונמשך לו שפע מעילא לתת די סיפוקו והצטרכותו. משא"כ כשאניגם מתאספים ביחד כנ"ל הרי זה אינם יודעים כלום היאך לעשות המצוה בדחילא ורחימא והרי התורה והמצות שעושים הם בלי דעת ותבונה בלא דו"ר ולא פורתת לעילא כידוע ומפורסם מספר הזוהר הקדוש ומכל ספרי מוסר!

ומשם בארה {ממה שלמדנו עד כה נבין ביאור הכתוב} הפסוק שלפנינו ראה אנכי כו' את הברכה אשר תשמעו פ"י תשמעו הוא מלשון אסיפה מלשון (וישמע שאול את העם) ר"ל שתאספו ביחד כנ"ל וממילא מתברך כל אחד

ואחד הרי הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם פי' שתשמעו ותאספו אל מצות ה' אלהיכם שהוא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתא כידוע למבינים וקאי תיבת תשמעו אל תיבת ה' אלהיכם פי' שתאספו יתחברו ותתיחדו ביחוד ה' אלהיכם שהוא כנ"ל אל המצות שיהיו נעשים קוב"ה ושכינתא ביחוד גמור ע"י המצות שתעשו.

וזה בא הכל כשתאספו ביחד באסיפה ותיבת תשמעו קאי למעלה אאת הברכה כו' וקאי תשמעו ג"כ ומחובר לתיבת ה' אלהיכם כנ"ל אשר אנכי מצוה אתכם היום פי' **שלא די בפעם אחד אלא היום תמיד בכל עת והיום תאספו ביחד כי בכל פעם שמאסף עצמו ביחד הוא מרויח בחינה אחרת חדשה וטובה יותר מבראשונה וזה היום בכל יום ויום**. וההיפוך הוא הקללה אם לא תשמעו כנ"ל שתעשו המצות באסיפה וחיבור קב"ה ושכינתא דהיינו ה' אלהיכם כנ"ל וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום פי' שאם לא תעשו כנ"ל הרי הוא סר מן המצוה אשר אנכי מצוה פי' שאינו יודע כלום היאך לעשות המצות והיאך ללמוד בד"ור והרי לא עשה ולא כלום וזהו וסרתם כו' הרי הוא כאלו סר מכל המצות הש"ית כנ"ל.

הרבי המאור ושמש הזכיר בתחילת דבריו שכדאי שוב לשנן גם מה שכתב בפרשת מסעי הבאנו את לשונו הק'

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם וחזר כתוב בשינוי ואלה מסעיהם למוצאיהם. והנה הדרך לבא לעבוד את הש"ית הוא מה דאיתא במשנה קנין התורה במ"ח דברים שהתורה נקנית בהם וקוב"ה ואורייתא חדא הוא {דהיינו קניני התורה הם המה הקנינים הבלעדיים לקניני אלקות}. ואחד מהם הוא בדיבוק חברים!

וזה ההנהגה {של דיבוק חברים} צריך מאד ומאד בדור הזה, ויש להבין למה כתוב בדיבוק חברים ולא כתיב באהבת חברים אלא דיבוק חברים. פירושו הוא כך: דהנה יש להבין מה זה תועלת בהתאספו בני ישראל יחד ממוצאיהם למסעיהם יחד אל הצדיק התועלת היוצא מהם הוא כך דהנה כל דרך איש, ישר בעיניו, ומחזיק עצמו לצדיק וחסיד ולמדן ובעל מדות טובות מאחר שאינו רואה בעצמו שום שמץ קצת דבר ויצרו גדול ממנו והגדיל לעשות וילך הלך וגדל.

משא"כ בהתאסף ביחד אל הצדיק. ושם מוצא אצל הצדיק אנשים יראים ושלימים גדולים בתורה ובמדות ואנשי שם, צעירים בימים ומתאמצים בעבודת הש"ית, ואף זקנים בשנים ואעפ"כ המה נכנעים אל הצדיק ומשתוקקים לעבודת הש"ית, וכן דבר והפוכו, בהמצאו עשירים גדולים ואעפ"כ המה נשברים ונכנעים עד למאד לפני הצדיק. וכן עניים לפי צערם הם מפני עצמם ודעתם, מעניותם וצערם, ומתאמצים לעבוד הש"ית בשמחה.

והנה בראותו כל זה אזי אפילו אם לבו כאבן, ימס בקרבו כמים, ונעשה נכנע ונשבר לבו בקרבו לפני כל אחד ואחד ורצונו ממש לכונו בכל אחד ואחד מחמת שמחה ואהבה ולבו נשבר בשברי שברים על כל אולתו שהי' לו בראשונה (מה גם זה בראותו להצדיק אזי בטל ממילא בפ"ע ונעשה כאין וממילא נופלים ממנו מדות הראשונים וזה הכל בדיבוק חברים ודי למבין וממילא ע"י כך נפרד ממנו כל השפלות וימים הראשונים יפלו) ויוצא ממצר וארציות ויוכל לבא לעבודת הש"ית באמת. {דהיינו נופל ממחשבתו ומדהמיונות מה שיה חושב בשפלות ונחיתות הזולת שזה בעצם החומות והמצרים המבדילים בין איש לרעהו, ובזה מתדבקים בהקב"ה נכון}.

כדמרגלי' בפומי' דאדומ"ור איש אלקים מו"ה יעקב יצחק זצ"ל מק"ק לובלין ברוב עם הדרת מלך פירושו דאיתא בספרים קדושים מז' מלכים שמתו כל אחד אמר אנא אמלוך עד וימלוך הדר ושם לא כתיב וימת וזה הדר מרי' שמיא וכו' פי' שמהדר שכל עבודתו יתן הוד והדר למרי' שמיא הקם עלמא יחידאי שזהו קיום העולם.

וזה נעשה ע"י אסיפת חברים אצל הצדיק נתבטל כל אחד מפני חבריו וכו' וזה ברוב עם הדרת כו' פירש כשיש אסיפה אז הדרת מלך פי' שמתהדר המלך עליון על כל העולמות וזהו אמר אדומ"ור הדר מרי' שמיא. נחזור לענין הפרשה אלה מסעי בני ישראל כל מקום שנאמר אלה פוסל הראשונים מסעי הוא לשון סיעת {קבוצה} חבורה וכתות כשנעשים מסעי בני ישראל אל הצדיק דהיינו שנופל ממנו שפלות הראשונים ומדות הראשונים אשר היו על כל אחד ואחד והנה ע"י מי נעשה זאת שכל אחד ואחד יכנע לפני חבריו ורצונו לכונו בו מחמת אהבה והוא דיבוק חברים כנ"ל זה נעשה ע"י הצדיקים שעושים זאת.

וזה הפירש אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם שכ"א יוצא ממצרים פי' מארציות ואז נעשה צבאות ביחד בלב אחד. וע"י מי נעשה זאת קאמר הפסוק ע"י משה ואהרן על ידיהם נעשה זאת דהם הצדיקים שבדור. והנה דרך הצדיק להקטין עצמו ולתלות הגדולה בבעלי' דהיינו אל הש"ית שהוא עושה זאת הפעולה שיהיו כולם באגודה אחד ובדיבוק החברים ולא מידו היתה זאת. וזה ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' דהיינו מה שיצאו כ"א ואחד ממוצאיהם למסעיהם דהיינו סיעות וחבורות כנ"ל שיבואו לנסוע כולם בהתאסף ביחד זה היא ע"פ ה' וחזר ואמר ואלה מסעיהם למוצאיהם וכ"מ שנאמר ואלה מוסיף על הראשונים דהיינו שנוסף להם זכיות קדושה נוסף על המצות ומעש"ט שהי' להם כבר וכל אחד ואחד הוא מלא זכיות מוסף על הראשונים. וזהו ואלה מוסיף כנ"ל מסעיהם היינו החבורות והסיעות {הקבוצות} כשחוזרים למוצאיהם הם מלאים זכיות מוסף על הראשונים ודו"ק.